

[Ministeren for Grønland.]

vil jeg ikke sige, at der kommer store indtægter ud af det, men der vil være tale om nødvendige indtægter.

Flere af ordførerne var inde på hele spørgsmålet om kompetencefordelingen med hensyn til fastsættelse af personfradraget og udskrivningsprocenten. Den bemærkning, jeg nu siger, gælder alle ordførerne: at jeg selvfølgelig er meget glad for, at folketingets partirepræsentanter går ind for dette ændringsforslag, for det er jo et ændringsforslag til det oprindelige forslag, som landsrådet behandlede. Det var hr. Moses Olsen inde på. Det er et ændringsforslag, som jeg udarbejdede her i løbet af efteråret efter en nøje drøftelse med landsrådets forretningsudvalg. Men jeg vil dog gerne sige specielt til hr. Moses Olsen, at arbejdsgruppen fra ministeriet for Grønland, der i sin tid foreslog denne beskatningsform, havde jo drøftelser med landsrådet i 1969-70, og landsrådet behandlede dette spørgsmål i sit udvalg vedrørende økonomisk planlægning. Dette udvalg afgav i 1970 en betænkning med indstilling til landsrådet om, at denne lovgivning om almindelig indkomstskat i Grønland blev gennemført. Den nævnte indstilling gik ud på, at indkomstskatten i Grønland af hensyn til styrkelsen af det kommunale selvstyre burde udformes som en kommunal skat, der udskrives og oppebæres af de grønlandske kommuner. Denne indstilling fik vi altså allerede i 1970, men undervejs fandt man ud af, at det måske af administrative grunde ville være nemmere, at landsrådet fik denne kompetence, og så kom ministeriet for Grønland med dette ændringsforslag, hvorefter det skulle være landsrådet, der bestemte personfradragets og udskrivningsprocentens størrelse. Det, der er sket nu, er, at jeg efter mine forhandlinger med landsrådets forretningsudvalg har foreslået ordningen ændret, så den nu er i overensstemmelse med den oprindelige indstilling fra landsrådet af 1970, og jeg er glad for, at dette ændringsforslag er blevet modtaget så positivt fra alle sider. Jeg er helt overbevist om, at vi netop på denne måde vil være i stand til at give de grønlandske kommuner en fornemmelse af, at vi tager dem alvorligt, når de beder os om at give dem større bestemmelsesret.

Hr. Holger Hansen sagde det meget,

meget rammende, idet han sagde, at netop i dette forslag har vi levet op til kravet om, at demokrati skal opbygges fra neden. Det er det, vi har forsøgt at komme frem til, men hr. Moses Olsen har fuldstændig ret i, at dette spørgsmål ikke er blevet færdigbehandlet endnu i landsrådet. Spørgsmålet skal forelægges på ny for landsrådet her i marts måned, og så må vi se, hvad landsrådet siger til det, men jeg vil gerne på forhånd sige, at forslaget har vakt meget stor forventning blandt de grønlandske kommuner og meget stor interesse, og jeg ville da tro, at landsrådet til sin tid vil finde ud af, at netop dette skridt er i pagt med hele den grønlandske befolknings ønske om at være mere medbestemmende i hele udviklingen.

For at komme tilbage til de enkelte ordførere var jeg glad for, at hr. Holger Hansen kom ind på, at vi længe har betalt skat i Grønland. Vi har kendt afgifterne længe, og jeg skal da heller ikke dy mig for lige en passant at bemærke, at den grønlandske befolkning gennem mindre aflønning i mange, mange år har betalt en betydelig skat. Men selve skattelovforslaget er jeg glad for får tilslutning fra venstres side. Der er som bekendt meget store forskelle i indkomsterne i Grønland, og jeg er enig med hr. Holger Hansen i, at dette lovforslag også giver mulighed for den indkomstudjævning, som vi alle sammen ønsker. Lad være, at indkomstudjævningen gennem dette lovforslag måske ikke får så stor en styrke, fordi vi ikke opererer med progressiv skat, men hvis man studerer lovforslaget nærmere og sammenligner de enkelte afsnit, vil man opdage, at lovforslaget også har indkomstudjævning som formål.

Flere af ordførerne var inde på, at vi har foreslået en meget enkel administrationsform, og jeg var meget glad for de bemærkninger, som kom fra hr. Lembourn netop om dette spørgsmål. Jeg var lige ved at blive bange for, at hr. Lembourn skulle foreslå, at jeg skulle være finansminister, men det kom heldigvis ikke. Jeg er selv ganske tilfreds med det foreliggende lovforslag med hensyn til enkelheden og med hensyn til den afvejning, der har fundet sted vedrørende administrationsmulighederne.

Grønlands landsråd og også hr. Moses Olsen, ved jeg, og jeg selv lægger overordentlig stor vægt på, at administrationen af